

Kopie

Afgeleverd aan: WOONINSPECTEUR VLAAMS GEWEST
Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Arrestnummer C / J233 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 3407
Datum van uitspraak 15 september 2021
Rolnummer 2021/CO/188
Notienummer parket-generaal

Mededeelbaar aan de
ontvanger

CS

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

C4 kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002311540-0001-0017-01-01-1

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1636

1.
rijksregisternummer
geboren te op
wonende te
van Belgische nationaliteit

beklaagde

in persoon aanwezig en bijgestaan door mr.
beiden advocaat bij de balie

loco mr

,

1637

2.
rijksregisternummer
geboren te) op
wonende te
van de Belgische nationaliteit

beklaagde

vertegenwoordigd door mr.
de balie

loco mr

, beiden advocaat bij

1. Ten laste gelegde feiten

De procureur des Konings vervolgt de beklaagde(n) als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten.

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.

T€ van 01/11/2015 (datum huurcontract) tot 1/11/2018 (einde verhuring)

door _____, een woning te _____

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde ligging: _____, aard en oppervlakte: huis, _____ wijk en nummer van het kadaster: _____ en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als _____ en _____ die de eigendomstitel hebben verkregen ingevolge akte van aankoop van 17 maart 2010, notaris _____

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 9.000 EUR (ieder 4.500 euro) zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengsten van de vervolgde misdrijven.

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid _____ d.d. 9 november 2020

Ref.:

Bedrag: 230,00 euro

Attaché _____ (get.)

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, bij verstek gewezen op 5 januari 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, kamer 13D, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED

PAGE 01-00002311540-0003-001?-01-01-4

Eerste beklagde

Verklaart de tenlastelegging bewezen en veroordeelt beklagde hiervoor tot een GEVANGENISSTRAF van ACHT MAANDEN en een GELDBOETE van 500,00 EURO, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot VIERDUIZEND EURO, ondergeschikt tot een vervangende gevangenisstraf van 90 DAGEN

Verklaart verbeurd in hoofde van beklagde een vermogensvoordeel van 4 500,00 euro

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 50,00 euro.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20,00 euro.

Tweede beklagde

Verklaart de tenlastelegging bewezen en veroordeelt beklagde hiervoor tot een GEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN en een GELDBOETE van 500,00 EURO, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot VIERDUIZEND EURO, ondergeschikt tot een vervangende gevangenisstraf van 90 DAGEN

Verklaart verbeurd in hoofde van beklagde een vermogensvoordeel van 4 500,00 euro.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 50,00 euro.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20,00 euro.

Eerste en tweede beklagde

Veroordeelt beklagden hoofdelijk tot de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van 283,03 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door de veroordeelde dienen gedragen te worden

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis van 5 januari 2021 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 20 januari 2021 door de beklagde tegen alle beschikkingen,
- op 20 januari 2021 door het OPENBAAR MINISTERIE ten aanzien van beklagde tegen alle beschikkingen op strafgebied,
- op 27 januari 2021 door de beklagden en tegen alle beschikkingen,
- op 27 januari 2021 door het OPENBAAR MINISTERIE ten aanzien van beklagde tegen alle beschikkingen op strafgebied.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 20 januari 2021 door de beklagde
- op 20 januari 2021 door het OPENBAAR MINISTERIE ten aanzien van beklagde
- op 27 januari 2021 door de beklagden en
- op 27 januari 2021 door het OPENBAAR MINISTERIE ten aanzien van beklagde

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 16 juni 2021

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de Voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door hemzelf en door zijn raadsman, voornoemd,
- de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd

De neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep, zowel van de beklaagden als van het Openbaar Ministerie, werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen

Beklaagde _____ stelde twee maal hoger beroep in ter griffie: op 20 januari 2021 en op 27 januari 2021 tegen alle beschikkingen die hem aanbelangden.

Het hoger beroep van beklaagde _____ op 27 januari 2021 is derhalve zonder voorwerp.

2. Het verzoekschrift van de beklaagde _____ van 20 januari 2021 zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de schuld en de straf zijn nauwkeurig

3 Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie van 20 januari 2021 ten aanzien van beklagde _____ zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de straf zijn nauwkeurig.

4. Het verzoekschrift van de beklagde _____ van 27 januari 2021 zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de schuld en de straf zijn nauwkeurig.

5 Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie van 27 januari 2021 ten aanzien van beklagde _____ zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de straf zijn nauwkeurig

6 Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beide beklagden en van het Openbaar Ministerie regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1 van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich daarom uit tot de beoordeling van de beschikkingen op strafrechtelijk gebied van het bestreden vonnis die betrekking hebben op de schuld en de straf in hoofde van beide beklagden.

5. Beoordeling ten gronde

5.1. Blijvende strafbaarheid van de feiten

Het hof stelt vast dat met ingang van 1 januari 2021, dit is na de uitspraak van het bestreden vonnis, de strafbepaling waarop de tenlasteleggingen zijn gebaseerd, namelijk artikel 20 Vlaamse Wooncode, werd gewijzigd bij artikel 15, 1° en 2° van het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013.

Op 1 januari 2021 trad ook het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020 tot codificatie van de decreten betreffende het Vlaamse Woonbeleid in werking. Hierdoor worden de decreten over het Vlaamse woonbeleid, waaronder de Vlaamse Wooncode, gecodificeerd als "Vlaamse Codex Wonen van 2021"

Het hof stelt vast dat de ten laste gelegde feiten, ook na deze inwerkingtredingen, strafbaar blijven onder artikel 3.34 Vlaamse Codex Wonen van 2021.

5.2. Op strafrechtelijk gebied – met betrekking tot de schuld

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de feiten onder de enige tenlastelegging bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op p. 3 tot en met 5 van het bestreden vonnis, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt gelet op de neergelegde beroepsbesluiten

2. Beide beklaagden zijn eigenaar van de woning, gelegen te

Deze woning werd verhuurd aan _____ met ingang van 1 november 2015 tegen een jaarlijkse indexeerbare huurprijs van 550,00 euro per maand zoals blijkt uit de huurovereenkomst van 15 oktober 2015.

3 De inbreuken op de woningkwaliteitsnormen blijken uit de technische vaststellingen van de wooninspecteur van 24 mei 2018. Deze constateerde meerdere ernstige gebreken aan het gebouw zelf alsook aan de kamers afzonderlijk, waaronder blote elektrische bedradingen met aanraakbare delen onder spanning ter hoogte van de achtergevel waardoor een risico op elektrocutie/brand reeel was, vochtproblemen met schimmelvorming in de keuken/één slaapkamer, geen raam in de keuken/toilet/één slaapkamer waardoor er onvoldoende natuurlijke verlichting was, geen verwarming in de leefkamer/badkamer, glasbraak, houtrot aan de ramen, het toilet functioneerde niet, ..

Kortom werden er aan de woning in totaal 124 strafpunten toegekend.

Ook uit het beschikbare fotodossier van de wooninspecteur blijkt overduidelijk dat de woning niet voldeed aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode

Sedert de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 op 1 januari 2021 is de omschrijving van het misdrijf gewijzigd. Krachtens artikel 3.1, §1 Vlaamse Codex Wonen van 2021 is het thans voor een strafbaarstelling vereist dat wordt vastgesteld dat de verhuurde, te huur gestelde of ter beschikking gestelde woning niet-conform is. Krachtens artikel 1.3, §1, 7° Vlaamse Codex Wonen van 2021 is een conforme woning een woning die geen enkel gebrek als vermeld in 3.1, §1, derde lid, 2° en 3° vertoont. Bijgevolg is er slechts sprake van het hier bedoeld misdrijf vanaf het ogenblik dat de woning minstens één gebrek van categorieën II of III vertoont. Uit de hoger beschreven bewijselementen alsook uit het navolgend proces-verbaal van 4 maart 2021 blijkt dat aan deze voorwaarde voldaan is, zodat de feiten thans nog steeds strafbaar zijn.

4. Veel vastgestelde gebreken waren structureel, waarvoor beklagden als eigenaar en verhuurder zelf dienden in te staan. Zij moesten tijdens de volledige duur van de verhuring toezien op de kwaliteit van de woning en op de conformiteit ervan aan de woningkwaliteitsnormen.

Beklaagden hebben deze woning verhuurd nadat zij op 24 september 2015 van de wooninspecteur een brief ontvingen waarin werd vermeld dat deze woning gelegen te voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten (stuk 1 bundel beklagden).

Zoals blijkt uit het vonnis van de vrederechter van Beringen van 12 januari 2018 (stuk 39 strafdossier) werd er al bij de tegensprekelijke plaatsbeschrijving op 2 december 2015 een aantal gebreken vastgesteld die weliswaar door de verhuurders deels werden hersteld. Op 1 maart 2016 en 10 mei 2016 stelde het huurdersyndicaat beklagden andermaal in gebreken om redenen dat er renovatiewerken aan de woning werden aangevat terwijl de woning nog bewoond was waardoor er diverse gebreken ontstonden. Op 31 augustus 2016 werd de woning opnieuw onderzocht door de wooninspectie, die besloot dat het pand op dat ogenblik 44 strafpunten had. Om die redenen heeft de vrederechter vanaf de aanvang van de huur op 1 november 2015 de huur herleid naar 250,00 euro per maand. Alleszins kan hieruit afgeleid worden dat op zeer korte tijd de kwestieuze woning in een erbarmelijk staat verkeerde en deze woning niet meer voldeed aan de kwaliteitsvereisten van art 5 van de Vlaamse Wooncode.

Uit de structurele aard van enkele gebreken volgt dat deze toestand zich voordeed tijdens de gehele incriminatieperiode van 1 november 2015 tot 1 november 2018. Ondanks de gebrekkige toestand gedurende de hele voorziene tijdsperiode werd de woning verhuurd aan [redacted] die sinds 1 november 2015 de woning met haar drie kinderen bewoonde.

De stelling van de beklagden dat de huurder in hoofdzaak verantwoordelijk was voor de gebrekkige toestand van de woning is onjuist gelet op de structurele aard van de meeste gebreken, hetgeen overigens niet relevant is voor de beoordeling van de schuld van de beklagden.

5. Wat het moreel element betreft, is voor het bestaan van het ten laste gelegde misdrijf geen algemeen, noch een bijzonder opzet vereist. Het moreel bestanddeel van onachtzaamheid of een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid is voldoende voor de strafrechtelijke betuigeling. Hier werden de feiten wetens en willens en dus opzettelijk gepleegd.

De beklagden waren tijdens de volledige incriminatieperiode op de hoogte dat de woning niet voldeed aan de elementaire woningkwaliteitsvereisten, minstens behoorden zij dit te zijn. Dat beklagden op de hoogte waren van de gebreken aan de woning blijkt duidelijk uit de ingebrekestelling van 10 mei 2016 van het huurdersyndicaat (stuk 8 strafdossier) en mede gelet op het vonnis van de vrederechter van 12 januari 2018 (stuk 28 strafdossier) waarin de huurprijs gelet op de gebreken aan de woning werd herleid tot 250,00 euro per maand.

De eigenaars kunnen zich dan ook niet verschuilen achter de bewering dat zij niet zouden geweten hebben dat het pand niet voldeed aan de woonkwaliteitsnormen zoals vereist door art. 5 van de Vlaamse Wooncode

De beklaagden hadden als eigenaar de verplichting om tijdens de volledige huurperiode toe te zien op de kwaliteit van de woning en op de conformiteit ervan aan de wettelijke vereisten, hetgeen een regelmatige controle van de staat van de verhuurde woning veronderstelt. Het is duidelijk dat de beklaagden tekort zijn geschoten in deze verplichting, en desondanks toch wetens en willens besloten om de woning te (blijven) verhuren en de huurgelden op te strijken.

Dat het OCMW voor de aanvang van de huur in 2015 de woning nog zou gecontroleerd hebben zoals beklaagden beweren en de wooninspecteur op 22 september 2015 vaststelde dat toen de woning wel voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten (stuk 1 bundel beklaagden), doet geen afbreuk aan hun schuld

Het feit dat het overgrote deel van de gebreken aan de woning te wijten zou zijn aan de huurder zelf, is niet schuldontlastend. De meeste en meest zware gebreken aan het pand zijn inherente gebreken waarvoor de eigenaar en/of verhuurder dient in te staan omdat hij tijdens de ganse duur van de huur erop dient toe te zien dat het pand in orde blijft.

Het feit dat de vastgestelde gebreken achteraf werden hersteld en de herstellvordering van de wooninspecteur thans zonder voorwerp is, is niet relevant voor wat betreft de strafbaarheid van de feiten in de voorziene tijdsperiode

5.3. Met betrekking tot de straftoemeting

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoonlijkheid van beide beklaagden,
- het blanco strafregister van beklagde en het strafregister van beklagde die zes keer werd veroordeeld door een politierechtbank en driemaal door een correctionele rechtbank (feiten van smaad, heling en verboden wapendracht),
- de omstandigheden, de aard en de ernst van het bewezen verklaard misdrijf, dat blijkt geeft van een gebrek aan respect voor andermans welzijn, veiligheid en gezondheid en van een zucht naar gemakkelijk geldgewin ten koste van anderen,
- het maatschappelijk nadeel ervan,

- de vaststelling dat de beklaagden de woning hebben gerenoveerd en aangepast voor de dagvaarding ten gronde, waardoor deze voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten (stuk 105 proces-verbaal van 15 januari 2019 van de wooninspecteur),
- de sedert de feiten verstreken tijd zonder dat er sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn.

De straf die voorzien is bij toepassing van artikel 334 Vlaamse Codex Wonen van 2021 is dezelfde als deze die ten tijde van de bewezen verklaarde feiten voorzien was onder artikel 20, §1, eerste lid Vlaamse Wooncode

Gelet op deze omstandigheden legt het hof aan elke beklaagde een geldboete op van 500,00 euro, door verhoging met 70 opdecimen gebracht op 4.000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen. De omvang van deze geldboete is aangepast aan de ernst van de feiten en de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete

Nu de beide beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing (deels) met uitstel verleend, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de reglementering van de Vlaamse Codex Wonen te respecteren

Het Openbaar Ministerie vorderde schriftelijk op 13 september 2019 op grond van de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek de verbeurdverklaring van de wederrechtelijk door de beklaagden genoten vermogensvoordelen uit het bewezen verklaard misdrijf, begroot op de geïnde huurgelden ten bedrage van 9.000,00 euro, in hoofde van elke beklaagde begroot op 4.500,00 euro

Het is maatschappelijk onaanvaardbaar dat zij in het bezit zouden blijven van de illegale opbrengsten van het door hen gepleegd misdrijf, die in casu gelijk te stellen zijn aan de door hen ontvangen huurgelden. Deze vermogensvoordelen konden niet worden gevonden in het vermogen van deze beklaagden, zodat de verbeurdverklaring betrekking heeft op de geldwaarde die ermee overeenstemt

Zoals blijkt uit het vonnis van de vrederechter van 12 januari 2018 werd de huurprijs met ingang van 1 november 2015 verminderd tot 250,00 euro per maand

Beklaagden hebben in de voorziene tijdsperiode aldus een bedrag van 250,00 euro x 36 maanden ontvangen hetzij 9.000,00 euro

Aangezien de beklaagden aantonen dat zij inmiddels investeringen hebben gedaan en ernstige inspanningen hebben geleverd om de gebrekkige woning te herstellen en dus te beletten dat het misdrijf zou worden voortgezet begroot het hof, om geen onredelijk zware straf op te leggen, het equivalent bedrag voor de totale vermogensvoordelen daarom naar billijkheid op 5.000,00 euro, hetzij 2 500,00 euro in hoofde van elke beklaagde.

Terecht werd elke beklaagde door de eerste rechter veroordeeld tot betaling van:

- een bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand,
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken, die thans na indexatie begroot wordt op 50,45 euro.

5.4. Met betrekking tot de herstellvordering van de wooninspecteur

De herstellvordering van de wooninspecteur werd overgemaakt aan het Openbaar Ministerie op 10 september 2018 (stuk 62 strafdossier). Deze herstellvordering hield in dat er renovatie, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden aan de woning moesten uitgevoerd worden binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak op straffe van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging.

Het proces-verbaal van uitvoering van 14 januari 2019 stelde dat de herstellvordering zonder voorwerp was geworden, nu de gevorderde herstelmaatregel volledig werd uitgevoerd

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen.

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 42, 43bis, 50 en 66 van het Strafwetboek
- 1, 2, 5, 15, 20 §1 en 20ter van het decreet van 15 juli 1997

- 1 1., 1 2 , 1 3 , 3 1., 3 34 en 3 49 van de decreten over het Vlaamse woonbeleid van 17 juli 2020 “Vlaamse Codex Wonen van 2021”
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017
- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1 en 2 van het KB van 28 augustus 2020

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart het hoger beroep van beklaagde van 27 januari 2021 zonder voorwerp;

Verklaart de hogere beroepen van de beklaagde van 20 januari 2021 en van beklaagde van 27 januari 2021 en van het Openbaar Ministerie van 20 januari 2021 ten aanzien van beklaagde en van 27 januari 2021 ten aanzien van beklaagde ontvankelijk,

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis wat betreft de schuldigverklaring van beide beklaagden;

Wijzigt het bestreden vonnis wat betreft de strafmaat;

Ten aanzien van beklaagde

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 500,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 4.000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen;

Gelast gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden het uitstel van de tenuitvoerlegging van deze geldboete ten belope van een bedrag van 300,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 2.400,00 euro, zodat een gedeelte van 200,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 1.600,00 euro, effectief blijft;

Beveelt de verbeurdverklaring van de wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen ten bedrage van 2 500,00 euro;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders van 25,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 200,00 euro;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken ten bedrage van 50,45 euro;

Ten aanzien van beklaagde

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 500,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 4 000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen,

Gelast gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden het uitstel van de tenuitvoerlegging van deze geldboete,

Beveelt de verbeurdverklaring van de wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen ten bedrage van 2.500,00 euro,

Veroordeelt beklaagde tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;

- een bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders van 25,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 200,00 euro;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken ten bedrage van 50,45 euro;

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij en in totaal begroot op 567,05 euro, hierin begrepen de kosten van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan beklagden zelf te wijten zijnde.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C4 kamer, samengesteld uit.

Kamervoorzitter

Raadsheer

Raadsheer

en in openbare terechtzitting van **15 september 2021**

uitgesproken door Kamervoorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

met bijstand van griffier

